

handel, og som har behov for at kunne drive erhvervsvirksomheder i Danmark, og det er attraktivt, at Danmark også kan tiltrække internationalt orienterede virksomheder.

Hr. Frank Aaen vil ødelægge så meget, hvis det er sådan, at han kommer til at foretage det, som jeg har hørt ham sige her. Jeg føler mig faktisk ret overbevist om, at når hr. Frank Aaen har gået det her igennem og fået tænkt det igennem, så vil han have meget svært ved at holde fast i det standpunkt, han har givet udtryk for her.

Det billede, hr. Frank Aaen tegner af, hvad det her går ud på, er forkert.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Skatteministeren bekræftede jo, at vi har nogle regler, der gør det særdeles attraktivt at ligge i Danmark, det vil sige attraktivt ud fra en skattetænkning.

Det kan da godt være, at det for Danmark er en god fidus, det vil jeg ikke udelukke, men spørgsmålet er, om det er en god fidus at have, for skatteministeren har tidligere principielt sagt, at vi ikke skal lave regler, hvor man kun placerer sig ud fra skattetænkning. Og det, der er mit problem og grunden til, at jeg opholder mig lidt ved det, er, at det er min opfattelse, at Danmark på nogle afgørende punkter har bragt sig i spidsen, hvad angår skattetænkning internationalt, og dermed er med til at presse den reelle beskatning af erhvervslivet i Europa i nedadgående retning. Jeg synes, det er en rigtig dårlig idé, at Danmark er gået så meget i spidsen, at selskaber af skattetekniske årsager flytter fra Bahamas til Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af lovforslag nr. L 237: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove, lov om en arbejdsmarkedsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

(Hovedaktionærers med fleres personalegoder og udbytter).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 29/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Hovedformålet med dette lovforslag er at skabe større lighed mellem beskatningen af naturalier for almindelige lønmodtagere og for hovedaktionærer, samt at gøre lovgivningen på dette punkt så klar, at beskatningen foregår ens i det ganske danske rige – lighed for loven, også skatteloven, uanset geografi og uanset social status.

Almindelige lønmodtagere beskattes af naturalier, således at disse ikke kan indgå som en skjult løn. Det samme skal naturligvis også gælde, når vi ser på hovedaktionærers muligheder for omgåelse af beskatning af udbytter ved hjælp af naturalier: goder som fri bolig, sommerhus og lystbåd.

Det er dog ikke sådan, at vi ikke har regler i dag. Faktisk siger ligningslovens § 16 A, at aktionærer skal beskattes af alle økonomiske værdier, som aktionæren modtager fra selskabet. Det er altså ikke et nyt princip, vi indfører med dette lovforslag. Men bl.a. tv-udsendelsen »De riges paradys« kastede lys over besværlighederne med at administrere de gældende regler, og en nærmere undersøgelse viste, hvor forskelligt reglerne bliver administreret.

Tilfældigheder må ikke præge det danske skattesystem. Bare fordi der her er tale om de forholdsvis få, skal der også her være klare regler. Det er underminerende for retfærdighedsfølelsen og troen på et solidarisk, skattefinansieret velfærdssamfund, hvis ikke skattereglerne i praksis følger indkomsterne helt til tops, uanset om der er tale om kolde kontanter eller lune liebhavervillaer.

Angående fri helårsbolig er problemet at beregne en markedsleje, fordi boligerne ofte er af en sådan karakter, at der ikke eksisterer et marked for udlejning. Med forslaget vil den skatte-

pligtige værdi vurderes ud fra de omkostninger, der ville være, hvis man selv ejede boligen. Det er for os at se et meget mere rimeligt og samtidig et mere klart beregningsgrundlag.

Med hensyn til sommerboliger, som selskabet stiller til rådighed over for hovedaktionærer, har det hele tiden været meningen, at aktionærer skulle beskattes af den blotte rådighed over sommerboliger. Praksis viste imidlertid, at skattemyndighederne havde besværligheder med at praktisere disse hensigter. Forslaget er nu at indføre en formodningsregel, sådan at udgangspunktet klart er, at sommerboligen er til rådighed hele året. Er der så flere personer, som boligen stilles til rådighed for, eller udlejes boligen til andre, fratrækkes dette naturligvis. Beskatningen skal altså foregå efter helt de samme principper nu, men reglerne bliver mere klare og nemmere at administrere. Det samme gør sig gældende i forhold til lystbåde.

Alt i alt står vi med et lovforslag, som skaber klarhed og sikkerhed for, at principperne rent faktisk både kan og skal føres ud i livet. Alt, hvad en aktionær modtager af økonomiske værdier fra et selskab, skal beskattes. Dette gældende princip er vi varme fortalere for i Socialdemokratiet, lige så vel som vi er det for beskatning af almindelige lønmodtagere. Socialdemokratiet kan derfor varmt støtte det fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal spørge den socialdemokratiske ordfører om noget, for når jeg læser bemærkningerne til lovforslaget, så står der i de tre første linjer: »I forbindelse med finanslovaftalen for 2000 mellem regeringen, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Enhedslisten aftales det, at:«, og så kommer hele lovforslaget. Og der står det samme i det næste lovforslag, vi skal behandle, dog uden at CD er med.

Jeg har så stillet mig selv spørgsmålet og har spurgt vores finanspolitiske ordfører, fru Gitte Seeberg: Hvad er det for nogle aftaler, der er lavet? Og det viser sig, at der åbenbart ingen er i Folketinget, bortset fra de partier, der er nævnt, der kender noget til de aftaler. Det er jo ikke noget, der vedrører Finanslov 2000, men i hvert fald tidligst 2001, så det er der ikke noget ondt i. Men jeg vil gerne spørge: Er den socialdemokratiske ordfører bekendt med, at der findes andre aftaler mellem partier, som Folketinget

ikke er bekendt med? Så vil jeg meget gerne vide det.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal blot henvise til, at hvis man læser finanslovsforslaget, så står det faktisk i teksten.

Mariann Fischer Boel (V):

Det her lovforslag er det mest eklatante eksempel på, at man ikke skal undervurdere pressens indflydelse på den politiske proces, også et af de mere usympatiske eksempler, hvor hvide strandvejsvillaeer og røde Ferrarier får dele af den politiske verden til at gå i selvsving. Politikere fra begge sider af det politiske spektrum stod på nakken af hinanden i forargelse over de øvrige, i øvrigt direkte forkerte og vildledende, oplysninger i tv-udsendelsen »De riges paradis«.

Jeg er sikker på, at også skatteministeren kan bekræfte disse vildledende oplysninger i tv-udsendelsen, for det er vel sådan, at skatteministeren efter udsendelsen følte sig foranlediget til at skrive endog to breve, så vidt jeg er orienteret, til Danmarks Radio for at påpege urigtighederne i udsendelsen. Men så vidt jeg er orienteret, trængte det overhovedet ikke igennem.

Og nu har så den aftale mellem regeringspartierne, SF, Enhedslisten og CD i forbindelse med finansloven for indeværende år, som lige blev nævnt før, ført til, at vi står og behandler det her lovforslag, der imod sædvane koncentrerer sig om en endog meget lille del af befolkningen, og vi må vel også sige med et meget beskedent provenu til følge. Det synes vi i Venstre er meget udansk.

Efter tv-udsendelsen prøvede Told og Skat at skabe sig et overblik over katastrofen. Man ville undersøge beskatningen af hovedaktionærer, der boede i huse, der pr. den 1. januar 1999 var vurderet til mere end 3 mio. kr. Bortset fra to kommuner gav undersøgelsen et overordentlig magert resultat, og for at få et større besluthingsgrundlag blev det så besluttet, at man skulle gå ned til 2 mio. kr. for at skabe det her talmateriale.

Lovforslaget tager så sit udgangspunkt i, at der ved fastsættelse af den skattepligtige værdi af fri helårsbolig skal tages udgangspunkt i de omkostninger, der ville være, hvis modtageren selv skulle eje den pågældende ejendom, og derfor knæsetter lovforslaget vel i virkelighe-

den den 8-procents-beregningsmodel, som også er et kendt fænomen i øjeblikket, og nu indarbejder man så en progressionsgrænse på de her 2,65 mio. kr., tror jeg det er, den, vi også kender fra ejendomsværdiskatten, hvor man indtil det beløbs grænse betaler 6 pct. i skat.

Jeg mener bare ikke, at der i lovforslaget så tages højde for, at det jo er sådan, at hvis man ejer sin egen ejendom, så er man i det tilfælde, hvor den bliver solgt med en gevinst, ikke skattepligtig af provenuet eller gevinsten, eller hvad vi skal kalde det, hvorimod virksomheden, der ejer den pågældende villa, jo vil være skattepligtig af den gevinst, der kan komme i forbindelse med et salg.

Og så er det stadig væk sådan, at det ikke er ualmindeligt, at hvis man har en stor virksomhed og en stor privatbolig, så bruger man boligen til repræsentative formål. Det ved jeg at især udenlandske forretningsforbindelser sætter stor pris på.

Så er jeg lidt i tvivl om, hvorvidt det i lovforslaget er beskrevet, hvordan hovedaktionærer, der har bopælspligt – for dem findes der jo faktisk nogle af i den branche, jeg kommer fra, altså hvis man har et landbrug, der er et aktieselskab, så har man bopælspligt – skattemæssigt vil blive behandlet ifølge det her lovforslag.

Så anføres det, at der opnås ensartet beskatning af en ansat direktør, som eksempelvis er hovedaktionær i selskabet, og af en, der ikke er ansat i selskabet, altså en hovedaktionær. Der er jo ikke symmetri i beskatningen i de to tilfælde. Hovedaktionæren, der ikke er ansat i selskabet, bliver udsat for en skærpet beskatning, idet det ydede gode jo bliver beskattet som personlig indkomst, men ikke kan trækkes fra i selskabets regnskab.

Og så til sidst et par bemærkninger om formodningsreglen, når det gælder værdifastsættelsen af godet, sommerhus og lystbåd. Nu er det sådan for lystbådenes vedkommende, at man, hvis man bruger lovforslaget her, bliver beskattet af 104 pct. af godets værdi, og det må jo siges at være en smaddergod forretning. Men dér vil jeg godt pege på, at der altså er nogle tilfælde – jeg har i hvert fald fået nogle henvendelser fra personer, som ejer virksomheder, der producerer lystbåde – hvor de i den situation ikke kan undgå, at de skal ud og sejle i de her både. De kan heller ikke undgå, at de skal ud og afprøve dem. Det hedder at trimme dem, så vidt jeg er orienteret. De kan ikke undgå, at de skal ud og prøve nye sejltyper. Og hvordan vil

de så være stillet i denne her specifikke situation?

Jeg ved godt, der i lovforslaget står, at anvendes dele af lystbåden til erhvervsmæssigt formål, så anses denne ikke for at være stillet til den ansatte hovedaktionærs rådighed. Den erhvervsmæssige del fragår således i beregningsgrundlaget. Men den formulering vil jo give lejlighed til masser af fortolkningsmuligheder rundt omkring i kommunernes ligningsafdelinger.

Jeg håber, vil jeg sige til skatteministeren, at man på det her specielle område kan koncentrere sig om at finde en fornuftig løsning, for der er virkelig lagt op til mange tvivlsspørgsmål.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Her ved nytårstid var der titusindvis af folkepensionister, som fik besked om, at deres boligydelse var nedsat, i mange tilfælde med ganske betragtelige beløb.

Jeg vil gerne bede fru Mariann Fischer Boel bekræfte, at denne sænkning af boligydelsen er gennemført med Venstres stemmer, for jeg synes, det er interessant at sætte det i relief i forhold til, at når det drejer sig om at tage fat i nogle af landets allerrigeste folk, som i årevis har misbrugt nogle skatteregler til at sidde billigt i deres bolig, altså har fået et tilskud, en boligydelse, når den så skal fjernes og man bare skal ligestilles med alle andre mennesker, så hyles der op: Uha, det er bare at bøje sig for pressens magt, det er noget, man har aftalt med alle de røde, uha, uha!

Dér er man på mærkerne, men når det gjaldt om at pille penge fra landets folkepensionister og sørge for, at de fik mindre i boligydelse, så var Venstre parat.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Mariann Fischer Boel kom med en bemærkning om skattepolitikken, som jeg opfattede som principiel, og jeg citerer efter hukommelsen, men jeg havde dog nedfældet noget. Forslaget blev karakteriseret således: Det rammer imod sædvane en meget lille del af befolkningen og har et lille provenu, og det er udansk.

Betyder det, at man ikke skal komme med lovforslag, hvis det kun berører en lille del af befolkningen og det kun har et lille provenu? For så vil det jo sige, at det forslag, vi behand-

lede lige før, netop havde den helt samme karakteristik, og jeg må gå ud fra, at når Venstre gik ind for det forslag før, så var det, fordi man syntes, det var retfærdigt. Den opfattelse deler vi ikke, men det kan ikke være argumentet, at det er noget, der kun vedrører nogle få, og at så skal man ikke gennemføre det. Eller er det?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal bare være helt sikker på, at det står klokkeklart: Er det korrekt, at Venstre finder det rimeligt, at hovedaktionærerne beskattes af så lille en del, som det har været tilfældet, og så tilfældigt, som undersøgelserne har vist? Jeg vil godt bede fru Mariann Fischer Boel besvare, hvorvidt Venstre finder det rimeligt.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Først til Enhedslistens ordfører: I forbindelse med vedtagelse af finansloven var der nogle pensionister, der ved indførelsen af den nye lejeværdiskat kom voldsomt i klemme. Det stillede Venstre et ændringsforslag til i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og så vidt jeg husker, stemte Enhedslisten ikke for Venstres ændringsforslag i forbindelse med finansloven.

Og så til hr. Aage Frandsen, der henviser til det foregående forslag, om skattefri spaltning: Det er klart, at man kan komme i situationer, hvor der ikke er så mange af den type virksomheder, men det er efter Venstres mening en anden type forslag. Dette er et decideret indkomstforslag vedrørende personer, og det har efter vores mening en anden substans.

Til fru Sandy Brinck: I forbindelse med den beskatning af lejeværdi af egen bolig, der har fundet sted tidligere, har der i nogle tilfælde været brugt den 8 pct.-model, som jeg skitserede i mit første indlæg, og jeg har i hvert fald selv som medlem af Landsskatteretten været med til at fastsætte en 8 pct.-grænse i forbindelse med lejeværdi af egen bolig. Så det er ikke noget ukendt begreb. For de meget højt vurderede huse har man tidligere beregnet et beløb, som dette hus, hvis det blev udlejet i almindelig handel og vandel, ville kunne indbringe, og det er så dem, man vil prøve at ramme. Det er altså de meget dyre huse, som vil blive ramt i den her sag. De mindre dyre huse tror jeg ikke vil være noget problem, så vi er helt fortrøstningsfulde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, det er fuldstændig korrekt, at Enhedslisten stemte for, at en folkepensionist, der tjener 500.000 kr. om året, skal betale det samme i ejendomsværdiskat som en børnefamilie, der tjener 500.000 kr. om året. Det synes vi sådan set er rimeligt. Venstre mente, at bare fordi man var blevet over 65 år, skulle man slippe billigere end børnefamilierne. Det har jeg ikke forstået logikken i.

Men fru Mariann Fischer Boel glemte altså at få bekræftet her fra talerstolen, at Venstre har stemt for den sænkning af boligydelsen, som 10.000 af landets folkepensionister har måttet notere sig, har fået ind ad brevsprækken her ved starten af det nye år. Det stemte Venstre for, mens man står her og brokker sig over, at nogle få rige kommer til at betale det samme for at bo i deres bolig, som andre mennesker skal betale.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Flemming Hansen som ordfører.

Flemming Hansen (KF):

Her har vi et lovforslag, som bygger på misundelsespolitik, hovsapolitik, enkeltsagspolitik og oven i købet alene er baseret på en efter min opfattelse ikke særlig seriøs tv-udsendelse.

Ministeren konstaterer i sit lovforslag, at de gældende regler i dag er overholdt både af kommunerne og af brugerne, og det vil med andre ord sige, at der reelt ikke er noget at komme efter, og det er dermed en bekræftelse på, at der i bund og grund ikke var andet end misundelsespolitikken, som tv-udsendelsen jo så udmærket byggede på.

Hvad forslaget går ud på, har allerede været nævnt, og jeg synes, det er rystende at konstatere, at man vil lave en ny ændret lovgivning for måske at få 10 mio. kr. ekstra i kassen, og det koster 4 mio. kr. i anlægsudgifter og 150.000 kr. i driftsomkostninger om året at få dem - »Egger Bank«, den film har ikke været vist forgæves.

Vi kan altså konstatere, at det ikke er indtægtsmulighederne, der driver ministeren til at komme med lovforslaget, men et forsøg på at stramme op over for enkelte af de 250 mennesker, der skønnes at bo i firmaejede boliger, hvor de efter ministerens skøn bor til en for lav pris.

Inden man foretager dette skøn, synes jeg imidlertid, man skal tage i betragtning, at de ledere af danske erhvervsvirksomheder, der bor i disse huse – og det er jo en brøkdel af de danske erhvervsledere, ja, det skal beregnes i promiller – at man dér skal være opmærksom på, at disse boliger i allerhøjeste grad også har repræsentative formål for den direktør eller leder, der bor i boligen. Jeg synes, disse betragtninger har været for lidt inde i debatten.

Heldigvis ser det da også ud til, at en meget stor del af de mennesker, der bor i sådanne boliger, kun får en meget, meget beskeden ekstra beskatning, hvilket jo bekræftes af, at der kun kommer et meget lille beløb i statskassen, om overhovedet noget.

Imidlertid synes jeg, at man, når man anlægger den betragtning, også skal se på, om lovforslaget har karakter af tilbagevirkende kraft. Jeg siger ikke, det *har* tilbagevirkende kraft – det kan man formelt ikke sige – men når så mange boliger formentlig skal sælges, inden loven træder i kraft år 2001, vil det give en mærkbar effekt på markedet.

Jeg gentager: Jeg synes ikke, det har tilbagevirkende kraft, men det er klart, at masser af mennesker, som kommer i urimeligheder, selvfølgelig vil vælge at sælge deres bolig og bo på en anden måde. Det siger sig selv.

I Det Konservative Folkeparti er vi ikke meget for at støtte lovforslaget, for vi synes, det lugter langt væk af misundelsespolitik, og da det stort set ikke yderligere kan bevises, at lovforslaget har baggrund i virkeligheden, vil vi vente med at tage stilling til lovforslaget, til vi har gennemført udvalgsarbejdet. Og jeg vil tilføje: Findes der dér urimeligheder, og jeg vil påvise, så vil vi være med til at fjerne dem, men det fremgår ikke rigtig af lovforslaget, at sådanne findes.

Ser vi på sommerhuse og lystbåde, fremgår det jo tydeligt af ministerens bemærkninger – jeg tror, det er på side 14 – at de foreslåede regler vedrørende benyttelse af selskabers sommerhuse og lystbåde kun skønnes at medføre et meget lille merprovenu. Ingen af de af Told- og Skattestyrelsens undersøgelser omfattede kommuner har meldt om konkrete eksempler på udnyttelse af dette af ledere inden for erhvervslevet.

Vi er altså imod lovforslaget, men er der åbenlyse urimeligheder, vil vi godt være med til at ændre dem. Men det bygger i bund og grund på hovsapolitik, misundelsespolitik og enkelt-

sagspolitik, og jeg synes ikke, det klæder skatteministeren.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ja, det var jo et stort og flot forsvar for landets mest velbærgede, men det er så fair nok.

Nu har jeg et par gange hørt det her med de repræsentative formål, og kan hr. Flemming Hansen ikke bekræfte over for mig, at der faktisk i lovforslagets bemærkninger er beskrevet, at dér, hvor boligen har erhvervs-mæssige formål, regnes det ikke med i beskatningsgrundlaget?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jo, det er jeg fuldstændig enig i. Det står der tydeligt i lovforslaget. Og det er også derfor, jeg mener, at der ikke engang er 10 mio. kr. at få ekstra i kassen; det vil utvivlsomt vise sig at være endnu mindre.

Jeg tror, ministeren vil kunne finde 20-30 eksempler på det, og så håber jeg, han bliver lykkelig ved det. Så skal vi nok være med til at ændre det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu behøver jeg ikke at spørge Det Konservative Folkeparti om det samme, som jeg spurgte om før, men Det Konservative Folkeparti stemte jo også for at sænke boligydelsen til en meget stor del af landets pensionister, og her fylder man så op.

Jeg vil bare spørge: Hvordan kan det være misundelsespolitik, at man gennemfører en regel, der gør, at alle skal betale det samme i skat? Det er da ikke misundelse; det er da retfærdighed. Og er den konservative ordfører ikke enig i, at forudsætningen for, at mennesker i det her land betaler deres skat, er, at de har på fornemelsen, at det bygger på retfærdighed; og det vil sige, at alle beskattes efter de samme regler?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det vil være nemmere for mig at give et rigtigt svar på spørgsmålet, når vi har haft udvalgsarbejdet, for jeg ved ikke, hvad det her omhandler. Jeg tror, det er meget, meget lidt: Jeg tror, det er ekstremt få tilfælde. Det vil udvalgsarbejdet måske give os mulighed for at belyse. Jeg kan ikke svare på det. Men som jeg sagde: Hvis

der er åbenlyse urimeligheder, vil vi gerne kigge på det.

Men når nu hr. Frank Aaen har så travlt med dette her, er jeg meget spændt på at høre hr. Frank Aaens indlæg under næste lovforslag, vi skal behandle, for det kommer formentlig til at koste omkring 1 mia. kr., som jo nok skal tages fra de socialt fattigt stillede i landet for at få endnu mere misundelsespolitik ind i dansk politik.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg spurgte helt enkelt: Hvordan kan det være misundelse, at man bare sikrer, at alle beskattes efter de samme principper? Hvordan kan det være misundelsespolitik? Det forstår jeg ikke.

Aage Frandsen (SF):

Skattesystemets formål er efter vores opfattelse for det første, at det er en helt nødvendig del for at kunne finansiere velfærdssamfundet. Det er det fiskale formål, som er helt afgørende. Der skal penge i kassen.

Det andet er, at der er en adfærdsmæssig regulering i det, ikke mindst i de senere år med en række afgifter, som under et betegnes som grønne afgifter, uanset om de er grønne eller nogenlunde grønne.

Det tredje er, at der også er et ønske om lighed gennem skattesystemet.

Et fjerde punkt vil jeg sige er retfærdighed: Når nogle skal betale skat, skal andre også betale skat.

Og der skal også et retssikkerhedssynspunkt ind. Det skal være rimeligt ét sted i forhold til et andet sted; der ikke skal være forskelsbehandling.

Det lovforslag, vi behandler her, er lavet ud fra betragtninger om lighed for loven og ud fra et retfærdighedssynspunkt og også ud fra et retssikkerhedssynspunkt. Det er overhovedet ikke noget med, at vi tror, det giver en hel masse penge, og det er netop ikke nødvendigvis altid formålet med skattesystemet, at det skal give en masse penge i kassen, men at folk skal føle, at når de betaler skat, så betaler andre også skat.

Og så til bemærkningen om, at det her er sådan et misundelsesprincip. Altså, når vi taler om retfærdighed, så taler man fra anden side om misundelse. Hvis der er nogle, der har mange penge, og vi så synes, man kan beskatte

dem, så kaldes det misundelse. Jeg synes sådan set, det er rimelig retfærdigt. Når jeg tjener en rimelig indkomst, så synes jeg, det er retfærdigt, at jeg skal aflevere nogle penge. Jeg synes ikke, det er udtryk for misundelse, at der er nogle, der synes, jeg skal betale skat. Jeg synes bare, det er retfærdighed.

Og med hensyn til, at det skulle være specielt hovsa-agtigt: Altså, så vidt jeg husker – jeg så slet ikke udsendelsen, så den har aldrig påvirket mig – var det en udsendelse, der var engang i efteråret, og så havde vi finanslovforhandling, og i stedet for at begynde at lave et lovforslag på det tidspunkt, jamen så sagde man, at man gerne ville have undersøgt denne her sag og så finde ud af det. Skatteministeren satte et undersøgelsesarbejde i gang, og det viste sig, at der var nogle problemer nogle bestemte steder, og så kommer skatteministeren med et lovforslag. Den sag er i virkeligheden et halvt år gammel.

Hvis man skulle diskutere hovsaprincipper i forbindelse med lovgivning, så kender jeg altså andre eksempler, og jeg tror også nok, at Venstre og De Konservative ved, at nogle af deres egne partifæller ganske hurtigt efter, at der har været en begivenhed i pressen, siger: Nu må der laves lovændringer.

Her gik det stille og roligt. God forberedelse, og der er god tid, inden vi skal vedtage det til maj, så derfor mener jeg slet ikke, at begrebet hovsa-agtigt er på plads her.

Men det er klart, at vi forfægter nogle andre synspunkter, end f.eks. Venstre og De Konservative har gjort. Vi forfægter det synspunkt, at mennesker, der får goder, uanset om det er som lønmodtagere eller det er som hovedaktionærer, selvfølgelig skal beskattes af det, for det er en indtægt, de får. Det er et synspunkt, vi har, og der er somme tider også nogle af vores egne, der måske kan være lidt småsure over det, fordi de måske synes, det er et gode, de gerne vil have, uden at de skal beskattes af det. Men vi er tilhængere af det.

Og i det her tilfælde er det de allerallerbedst stillede, vi taler om. Det er også fremgået af Venstres og De Konservatives ordføreres indlæg, at det ikke sådan er mellemgruppen, der bliver ramt her. Nej, det er de virkelig store villaers ejere, der bliver ramt her, og det er med vilje. Det er ikke noget med misundelse, det er noget med retfærdighed. Hvis der er nogen, der har et gode, som de får forærende, eller som de

forærer sig selv, jamen så skal de selvfølgelig beskattes af det.

Og det viser, at selv om der er nogle danske, der siger: Vi synes, at man siger det samme i Folketinget; der er ikke forskel på partier og sådan noget, så er der det i høj grad, og jeg synes, vi får det demonstreret i dag. Og det er sådan set meget glædeligt, at vi demonstrerer, at der er forskel på, hvem man varetager interesserne for her i Folketinget, hvilke værdier man slås for her i Folketinget. Nogle slås for nogle. Det er deres ret. Andre slås for andre ting. Det er også vores ret.

Klaus Kjær (DF):

Lovforslaget har til hensigt, at der sker en ensartet og rimelig beskatning af fri helårsbolig på et objektivt grundlag. Det skal således sikre, at beskatningen svarer til, hvad det vil koste at eje boligen selv, og forslaget er affødt af, at nogle hovedaktionærer efter de nugældende regler beskattes på et særdeles lempeligt grundlag, når virksomheden stiller helårsbolig til rådighed for hovedaktionæren, ofte til nogle meget lave værdiansættelser.

Det skal således ikke længere være en økonomisk fordel, at de pågældende, ved at boligen stilles til rådighed af virksomheden, opnår en økonomisk fordel, frem for hvis de selv havde ejet boligen. Efter forslaget skal beskatningen ske på et objektivt grundlag efter skematiske regler.

På tilsvarende vis foreslås der også skematiske regler ved fastsættelse af den skattepligtige værdi af frit sommerhus og fri lystbåd. Den fri helårsbolig, fri sommerbolig og fri lystbåd beskattes som personlig indkomst, også når goderne udloddes som udbytte.

Samtidig indføres der en formodningsregel, som går ud på, at godet er til rådighed hele året. Denne formodningsregel vil kunne afkræftes, og der vil være mulighed for nedslag i beskatningen som følge af, at andre råder over sommerhuset eller lystbåden.

Dansk Folkeparti er positivt over for lovforslaget, som sikrer en mere retfærdig skattemæssig byrdefordeling, for sandheden er jo i mange tilfælde, at mange af disse hovedaktionærer netop bevidst eksempelvis har valgt at indrette sig bolig-mæssigt således, at der opnås en økonomisk fordel.

Det er jo ikke nogen naturlig ting, at man ligger sig ind i det firma, hvor man er hovedaktionær, medmindre der er en meget stærk til-

knytning til boligen og virksomheden. Det kan være sådan noget som, at der også er kontorer osv. indrettet i villaen, når villaen er bygget til samme formål, men ellers er det jo ikke særligt naturligt, at man lige netop indretter sig sådan bolig-mæssigt eller indretter sig sådan med hensyn til sommerhus eller lystbåd. Man indretter sig jo i mange tilfælde kun sådan, fordi de skattemæssige regler er så lempelige på området.

Men som sagt: Dansk Folkeparti er positivt over for det her lovforslag.

Sonja Albrink (CD):

Dette forslag er jo en del af finanslovaftalen, som CD er med i, som flere ordførere allerede har tilkendegivet, og det er vel i øvrigt næppe forkert at tro, at hvis ikke det lige havde været for en bestemt tv-udsendelse, så havde vi rent faktisk nok aldrig fået set på dette forslag. Det er nemlig teknisk indviklet, og provenuet, som det også er blevet sagt, er jo ofte af beskeden karakter.

Selve tv-udsendelsen skal jeg afholde mig fra at kommentere. Jeg brød mig ikke synderlig om den, men selv om den var ret ensidig, så fremhævede den dog ikke desto mindre en helt central problemstilling, nemlig hvordan skatteregler bør skrues sammen, hvis de skal have den brede befolknings tillid.

Vil man have en generel accept af skattesystemet og af skattebetaling, så bliver man altså nødt til at tilsigte en eller anden form for lighed, som også øvrige ordførere har været inde på, og det er jo netop det, der sker med det forslag, som er lagt frem her i salen.

Vi er også opmærksomme på, at der i høringssvarene bliver rejst en række principielle spørgsmål på baggrund af lovforslaget. Det er med hensyn til det, vi kalder formodningsreglen. Det spørgsmål vil vi meget gerne have kigget på og afklaret under udvalgsbehandlingen.

Men som jeg startede med at sige, er det et led i finanslovaftalen. CD står ved den aftale, der er blevet indgået, og det gør vi også, når vi engang stemmer for forslaget, men det kunne jo godt være, at der er lidt udvalgsbehandling, som vi lige må se på.

Flemming Hansen (KF):

Der er mange sympatiske ting ved fru Sonja Albrink. En af de sympatiske ting ved fru Sonja Albrink er bl.a. hendes åbenlyse ærlighed. Den sætter jeg meget pris på. Og jeg citerer, hvad fru Sonja Albrink sagde for 1 minut siden: Der er jo

ingen tvivl om, at hvis vi ikke havde haft den famøse tv-udsendelse, havde vi aldrig haft dette lovforslag.

Det er jo, hvad flere af ordførerne har sagt. Vi hørte fru Mariann Fischer Boel, og jeg tror, jeg sagde det selv. Det er jo nemlig det, det drejer sig om: Hov, der kom lige noget i tv, vi kan bruge, så kan vi opnå alle lyksalighederne hos Enhedslisten, og så står vi vel nok godt som regering.

Det er jo fuldstændig korrekt. Det er på grund af tv-udsendelsen, ellers havde vi aldrig haft dette famøse lovforslag. Tak for en ærlig tilkendegivelse!

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører på området, hr. Anders Samuelsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale følgende:

Dette forslag er, som det også tidligere er sagt, en udmøntning af den del af finanslovtalens, som regeringen indgik med SF, CD og Enhedslisten om at sikre en mere ensartet beskatning af frynsegoder for hovedaktionærer m.fl. Forslaget har til formål at sikre, at de gældende regler og den ligningsmæssige praksis vedrørende beskatning af frynsegoder for hovedaktionæransatte, der har væsentlig indflydelse på egen aflønning, er ensartet og rimelig.

For det første foreslås det, at der indføres skematiske regler, der sikrer, at den skattemæssige værdi af at have fri helårsbolig til rådighed fastsættes til, hvad det ville koste at eje boligen selv.

Fra Radikal side støtter vi denne ændring, fordi vi mener, at den vil føre til en mere ensartet anvendelse af reglerne på området.

For det andet foreslås det, at der indføres skematiske regler for fastsættelse af den skattepligtige værdi af frit sommerhus og fri lystbåd. Samtidig foreslås der en formodningsregel, hvorefter godet under nærmere omstændigheder anses for at være til rådighed hele året.

Reglen kan afkræftes, og der kan ske nedslag i beskatningen, hvis andre råder over sommerhuset eller lystbåden. Det er selvfølgelig klart, at det kræver en særlig indsats fra den, der bliver omfattet af en formodning, men det er muligt at løfte den bevisbyrde, og det skal der også være.

Det er også ændringer, som Det Radikale Venstre kan støtte. Efter vores opfattelse vil det betyde, at der opnås en beskatning, som i højere

grad er i overensstemmelse med hensigten bag de hidtil gældende regler.

For det tredje foreslås det, at goder som fri helårsbolig, fri sommerbolig og fri lystbåd, der stilles til rådighed for en hovedaktionær, altid beskattes som personlig indkomst, uanset om de udbetales som løn eller som udbytte.

Det er også et forslag, Det Radikale Venstre støtter. Vi mener, at frynsegoder må anses for løn, og at de derfor bør beskattes som al anden lønindkomst.

Endelig foreslås det, at der indføres pligt til at betale arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing af de nævnte goders skattepligtige værdi.

Heller ikke denne del af forslaget har vi nogle indvendinger imod. Frynsegoder er som nævnt aflønning.

Så alt i alt er Det Radikale Venstre positivt over for lovforslaget, og det er ikke, fordi vi er misundelige, men fordi vi mener, at der er behov for en mindre opstramning for at sikre ensartethed og neutralitet.

Frank Aaen (EL):

Under behandlingen af det forrige lovforslag var jeg ikke ganske enig med skatteministeren, men her har jeg anledning til at takke skatteministeren for at have fundet en fornuftig løsning på det problem, som vi alle sammen blev klart opmærksomme på for et halvt års tid siden.

Efter min opfattelse, også gennem de drøftelser, vi har haft, er der fundet en velforberedt løsning, og jeg er også sikker på, at der, når vi er gennem udvalgsarbejdet, vil ligge noget, som alle kan være trygge ved, og som opfylder det, der er hensigten, nemlig at sikre lighed for loven. Det er jo det, der er det afgørende. Det, der er afgørende for, om folk vil betale skat, er, at de føler, at der er nogenlunde lighed for loven.

Når vi ser på boligdelen, så er det jo for det første et spørgsmål om bedre regler – og det er det, vi prøver at løse – men det er også, viser det sig jo, et spørgsmål om, hvordan de lokale myndigheder arbejder.

Der er en stor kommune her nord for København, Søllerød Kommune, der ikke havde så meget overblik over det her område, at den var i stand til at give melding til Told og Skat om, hvordan den har behandlet de her sager. Den vidste det simpelt hen ikke. Og i samme kommune har vi hørt adskillige eksempler på, hvordan man, har vi indtryk af, nærmest bevidst har foretaget en meget lav vurdering af nogle af

landets kostbareste ejendomme og på den måde altså sikret dem, der bor i de boliger, en urimeligt lav beskatning sammenlignet med, hvad andre må betale.

Jeg tror, at det er meget godt, at der kommer fokus på det. Det drejer sig om at have et bedre regelsæt, men det drejer sig også om, at man lokalt i højere grad sørger for at forfølge de intentioner, der ligger bag de regler, der bliver vedtaget i Folketinget. Jeg er bange for, at vi lidt for mange steder i de rige kommuner har set vernetjenester, hvor man har hjulpet hinanden lidt med ikke at fortolke reglerne alt for stramt og har givet lidt rabat, hvor man kunne komme afsted med det.

Så lidt om det generelle:

Jeg synes, det er utrolig lærerigt, at de store borgerlige partier er imod at skabe lighed for loven på det område. Jeg kunne godt høre lidt bevægelse frem og tilbage hos De Konservative, men grundlæggende er man imod. Det skal man også huske udeomkring, for de her partier ryster jo ikke på hånden, når det er pensionisternes boligydelse, der skal beskæres, når der skal være mere brugerbetaling for medicinen, når der skal indføres regler, der kan fratage bistandsklienter, hele familier, deres totale forsørgelsesgrundlag.

Dér rystes der ikke på hånden. Dér skæres der bare, uanset hvor mange indvendinger vi andre kommer med, uanset hvor mange henvendelser, der kommer fra befolkningen om urimelig behandling, om folk, der ikke har råd til de mest basale; dér rystes der ikke på hånden. Men her, hvor nogle af landets rigeste kan komme af med lidt mere i skat, end de gør i øjeblikket og bare skal betale efter de regler, vi troede gjaldt i forvejen, ja, dér rystes der ikke bare på hånden, dér er man også nærmest imod.

Så vil jeg slutte af med at sige, at det her jo er endnu et eksempel på, at de, der har bedst råd, ofte, når vi kigger på det, gør alt for at slippe billigst muligt, lige fra at samarbejde med selskabstømmerne til de her sneedige konstruktioner, som vi stopper med det her lovforslag. Nogle af de grupper i samfundet, som har mest ondt af den begrænsede velfærd, vi stiller til rådighed for dem, der har mindst, er selv uden skrupler, når det gælder om at berige sig selv på fællesskabets bekostning.

Jeg skal selvfølgelig passe på med at skære alle velstillede rige over én kam. Det ville ligge mig meget fjernt. Jeg gør bare opmærksom på,

at vi forbavsede tit, når vi kigger nærmere på adfærden hos de mennesker her i samfundet, som har allermest, finder en optræden, som vi sådan set ikke troede at skulle finde, og som i hvert fald ikke er nødvendig, fordi de i forvejen har så rigeligt.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Når jeg skal forholde mig til dette lovforslag, så vil jeg tage udgangspunkt i et par tilfælde. Det ene er: En person køber en villa. Den koster X mio. kr., og vedkommende bliver beskattet efter de gældende regler. Så er der en anden, som har en helt analog villa, præcis samme størrelse og pris, men dér er det firmaet, der køber boligen og stiller den til rådighed for hovedaktionæren. Er det rimeligt, at han betaler det samme for sin bolig eller ikke?

Dér er jeg ikke i tvivl om, at det må være rimeligt, at man giver det samme, hvad enten man selv frivilligt har købt den, eller man har haft den anden mulighed: at et firma stiller den til rådighed for en. Dér synes jeg ikke, at man skal stilles dårligere eller bedre, når firmaet har stillet boligen til rådighed for en.

Så kan man også sige, at når man efter de gældende regler kan konstatere, at beskatningen af det gode, man har, når ens virksomhed stiller en bolig til rådighed for én, så viser sig at være forskellig procentvis i forskellige kommuner, hvad tilsiger så det? Det tilsiger efter min vurdering det lovforslag, vi har her. Jeg synes, at en analyse af en faktisk beskrevet virkelighed ud fra en rimelighedsbetragtning, ud fra en betragtning om, at vi må have love, som er så rimelige som muligt, tilsiger, at der fastsættes ensartede regler.

Jeg synes, at det udgangspunkt, ministeren har taget, og som er gennemgået i tabel 1 på side 10, er rigtigt, også med en procentsats over og under den progressionsgrænse, som vi tidligere kendte som lejeværdi, nu ejendomsværdibeskatning, og derfor kan jeg sige, at de principper – det er de samme principper, der er anvendt, hvad angår sommerhuse og lystbåde – kan vi helt ud tilslutte os.

Men jeg har ét spørgsmål. Hvis ministeren ikke vil gå i detaljer nu, så vil jeg gerne efterfølgende have det skriftligt besvaret, og det er om de personer, der lovgivningsmæssigt er forpligtede til at bo, hvor de bor, altså hvor de ikke selv har forpligtet sig til at bo der. Jeg ved, det forekommer inden for landbrugslovens regler, og der kan også være andre. Det vil jeg meget

gerne have belyst. For her er man i en anden situation, en principielt anden situation: For at drive sit erhverv er man forpligtet til at bo netop dér. Man har ikke det frie valg, som man har i de tidligere eksempler, jeg har skitseret.

Om ministeren vil besvare det nu eller efterfølgende, må ministeren selv vurdere, men jeg er meget interesseret i at få dette nøje undersøgt. Og her mener jeg, at der i hvert fald kan være behov for et ændringsforslag, men hvordan det nærmere skal udformes, hvis vi har brug for det, må afhænge af de svar, jeg får på dette konkrete spørgsmål. Jeg mener, man sagtens helt kan tilslutte sig alle de andre principper, men i givet fald her komme med et ændringsforslag. Det er altså en meget, meget lille gruppe, det kan måske dreje sig om 10 personer eller 30, jeg ved det ikke. Men jeg ser bare et principielt problem, og jeg synes, det vil være kedeligt, hvis denne rigtige lovgivning bliver skæmmet af, at der er nogen, som er i en principielt anderledes situation, og som så bliver ramt urimeligt.

Kim Behnke (FRI):

For os, der holder af Danmark, kan det jo forekomme nærmest uforståeligt, at der sidste år var et par og tyve tusind danskere, der valgte at forlade de danske himmelstrøg til fordel for at bo et andet sted. Hvorfor gjorde de det, og hvad for en type personer er det, der fravælger Danmark til fordel for at bo et andet sted?

Ja, går man ind og gransker lidt i det, viser det sig jo meget ofte, at det er personer med betydelige formuer, personer med erhvervsindkomster og personer, som i øvrigt, hvis de bliver under danske himmelstrøg, så oplever en meget voldsom beskatning.

Jeg hører til dem, der synes, det er ærgerligt, at vi ikke beholder de gode skatteydere i Danmark og med en lidt lavere beskatning får penge i kassen også fra dem, frem for at de fravælger Danmark og i stedet slår sig ned i Sydfrankrig eller et andet sted og så gavner de lokale pengekasser dér.

Så bliver det fremført i nærværende forslag, at man ønsker lighed for loven. Ja, men lighed for hvilken lov? Princippet burde være sådan, at beskatningen bliver betragtelig mindre i Danmark, sådan at høj som lav oplever, at der er en vis rimelighed i tingene. Men sådan er det jo ikke i dag. Næ, tværtimod er vi ofte i den situation, at vi skal holde særlig debat om, hvad vi nu gør ved vores herregårde, fordi de forfal-

der. Og svaret er: Jamen vi har jo taget alle pengene, så der ikke er mere at bruge til at istandsætte for. Folk med store, betydelige huse oplever gigantiske værditab, må sælge deres huse, ikke gennem ejendomsmæglere, men nærmest på auktioner, fordi der ikke er nogen, der har råd til at overtage dem.

Det undrer vi os over, og det ærgrer vi os over, for disse arkitektoniske perler og kulturværdier står så mere eller mindre og forfalder. Så glæder vi os, når endelig et advokatfirma eller andre flytter ind og gør det hele til en erhvervsmæssig ejendom.

Men sådan skal det jo ikke være at bo i Danmark. Det skal ikke være sådan, at vi alle sammen skal bo i ens små, grå huse som en eller anden socialdemokratisk standard. Det bør være sådan, at der også er plads til, at der er nogle, der har mange penge. Jeg vil gå så vidt som til at sige hurra, når der er nogle, der har mange penge, for det er som regel tegn på, at de har gjort en god og samfundsgavnlig indsats.

I det her forslag bliver der så talt om, at man vil bruge en såkaldt formodningsregel. For mig at se er det lige så ubehageligt som dengang, man i dansk skattelovgivning indførte begrebet fiktion. Det var også, fordi man erkendte, at alle regler sådan set var overholdt, men så indførte man en eller anden form for omvendt bevisbyrde, hvor man gik ud fra, at folk jo nok var svindlere, medmindre de kom og lagde bilagene på bordet. Det synes vi ikke er særlig sympatisk, så alene det er nok til, at vi ikke bryder os om forslaget.

Men ser vi så på denne retfærdighed, der skal gøre sig gældende, og som specielt venstrefløjens er så optaget af, ja, så kan det undre os, at man ikke tilsvarende er optaget af, når fagforeninger for ubeskattede midler, som folk har betalt og haft skattefradrag for, køber sommerhuse og udlåner dem til deres medlemmer for symbolske beløb, der knap nok dækker el- og vandregningen, at sørge for at få dem gjort beskatningspligtige.

Den del af det vil jeg bruge udvalgsarbejdet på at få nærmere undersøgt, også de steder, hvor puljer af uafhængte feriepenge osv. bliver brugt til at købe sommerhus for, som den særlige udvalgte kreds omkring kommunaldirektøren så kan benytte sig af mere eller mindre til næsten ingen betaling. For hvis man er så optaget af at svinge øksen, som tilfældet er med det her forslag, ja, så må det selvfølgelig også

være sådan, at de, der er de gode kammerater til Socialdemokraterne og til SF'erne osv., naturligtvis også kommer med.

Men det grundlæggende synspunkt bør være, at beskatningen i Danmark bliver markant lavere, sådan at der ikke er nogen, der overhovedet vil overveje disse her transaktioner.

Vores fornemmelse er, at det eneste, vi får ud af det her, er, at vi kommer til at gavne statskassen i andre lande, fordi disse mennesker med disse formuer simpelt hen vil fravælge Danmark, præcis ligesom disse ca. 22.000 personer, der gjorde det sidste år, og så er Danmark på alle punkter blevet fattigere, og det er der jo ingen grund til.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Også her kan jeg takke for et betydeligt flertal, der har givet tilslutning eller har udtalt sig positivt om forslaget.

Derimod var jeg lidt forundret over både Venstres og De Konservatives ordførere, for hvis man har studeret forslaget en lille smule, ikke mindst side 13 i bemærkningerne, så synes jeg jo, at med den indgang, som også Venstre og De Konservative normalt ville have omkring retssikkerhed, omkring klarhed, omkring regler, som ikke kan misforstås, som ikke fortolkes forskelligt alt efter, om man nu bor i X eller i Y kommune, så har man dér det absolut bedste dokumentationsmateriale for, at det her forslag først og fremmest har ét formål, nemlig at sikre, at alle får en ensartet behandling ud fra nogle helt klare regler og principper, og ikke, hvem der tilfældigvis ligner den pågældende.

Fru Mariann Fischer Boel har fuldstændig ret i, at det er udsendelsen »De riges paradis«, som helt klart har været et udgangspunkt for at sætte fokus på det her. Det mener jeg bestemt ikke der er nogen grund til at kritisere hverken DR eller den pågældende journalist for, hvorimod den var skæmmet i ekstrem grad af forkerte beregninger og oplysninger, var mangelfuld osv., og derfor var jeg, da jeg kunne konstatere det med det blotte øje, særdeles tilbageholdende med at drage nogle forhastede konklusioner.

Det var der i øvrigt en hel del der kritiserede mig for. Jeg fik et hav af breve, hvori jeg blev skældt ud, fordi jeg netop ikke gjorde det, som hr. Flemming Hansen kritiserede det her for. For hr. Flemming Hansen sagde, at det her var et misundelsesforslag, det var enkeltsagspolitik og det var hovsapolitik. Jeg mener, det er det modsatte. Jeg reagerede ved at sige, at efter min

bedste overbevisning er der noget af det her, der er grund til at se på, men jeg ville ikke drage nogen konklusioner.

Derimod ville jeg meget gerne undersøge det her nøjere og skabe et ordentligt beslutningsgrundlag for: Er der et problem, hvad er størrelsen af problemet, og hvad er løsningen på problemet? Derfor var den finanslovaftale, der blev indgået, heller ikke en aftale, der konkluderede, men en aftale, der sagde: Det her problem skal undersøges ordentligt, og med baggrund i den undersøgelse skal vi så træffe beslutning om, hvordan man kan give en rimelig og en ensartet og en lige behandling.

Derfor er det her jo ikke et forslag, der har til hensigt at hjembringe et bestemt provenu. Men den ulighed, den forskellighed, som er afdækket ved at indhente oplysningerne direkte ude hos de kommunale skatteforvaltninger, der sidder med de konkrete oplysninger, som er afdækket i skemaet på side 13, kan regeringen i hvert fald ikke leve med.

Jeg glæder mig over, at der er klare tilsagn fra et flertal i det her Folketing ved førstebehandling, og at der er et klart flertal i Folketinget, der heller ikke kan leve med det. Og jeg er dybt forundret over reaktionen fra hr. Flemming Hansen og også fra Venstres ordfører.

Hvis man havde sagt: Jamen altså principperne, man bygger på her, er i orden, og folk skal have en ligebehandling, vi skal have klare regler, men vi synes, at beskatningen er lige hård nok. Det kunne man så have diskuteret. Men en indgang, der siger, at vi lader så bare 5 og 7 være lige, selv om vi kan konstatere, at det er fuldstændig tilfældigt, hvordan der beskattes i dag!

Vi kan konstatere i det her skema, at de, der er beskattet lavest, er helt nede at beskattes med under 2 pct., at for de tre boligers vedkommende, der er i den første kolonne med en værdi på over 5 mio. kr., sættes man kun i skat af 80.000 kr.

Mener hr. Flemming Hansen, at det er en rimelig måde, når vi kan konstatere i den anden ende af skalaen, at dér er man beskattet med over 8 pct. af den værdi, som er anført som ejendomsvurdering for den pågældende bolig? Det er altså en ulighed, der er tale om her.

Dér må jeg sige at jeg nok havde forventet en lidt anden reaktion fra de to partier, men sådan kan man jo indimellem blive skuffet. For den retssikkerhed, der jo ofte tales så meget om, og som ikke mindst hr. Flemming Hansen taler så

meget om, mener jeg også bør gælde på det her område. Vi kan konstatere, at nogle regler giver sådan forskellig behandling, og vi kan i øvrigt konstatere, at der har været en lang række tvister, fordi der ikke er et reelt marked for de her boliger, og derfor bliver det noget gætværk. Og fru Mariann Fischer Boel siger, at de 8 pct., som i øvrigt kun skal betales af det, der ligger ud over progressionsknækket på små 3 mio. kr., så også er noget, man har anvendt i Landsskatte retten, at det findes der eksempler på. Men der findes også en lang række eksempler, hvor vi må konstatere, at det ikke har holdt, og at der er en usikkerhed.

Der har været meldinger tilbage fra de kommunale skatteforvaltninger, der har sagt: Jamen godt nok har der været en formodningsregel af den karakter, men vi har ikke rigtig kunnet regne med den. Og det, vi skaber nu, også for den enkelte, der køber den her bolig, der får den bolig stillet til rådighed af sit selskab, er, at så er der klarhed over det i dag, og man kan på forhånd regne ud, hvad det så er, det får af skattemæssige konsekvenser. Man kan sætte sig ned og foretage sine dispositioner ud fra, om man nu synes, den ene eller den anden måde at indrette sig på er den rigtige, fordi man kender oplysningerne på forhånd. Hvis ikke det er en ordentlig, en fair, en rimelig måde at gribe det an på, så ved jeg ikke, hvad man ville kalde retssikkerhed i det her. Det er klare regler.

Til hr. Frank Aaen vil jeg da gerne returnere og sige tak for samarbejdet. Det var jo ikke mindst oven på udsendelsen en dyst, vi alle her i Folketingssalen fik, også med en række spørgsmål. Folketinget satte fokus på spørgsmålet, som blev taget op af Enhedslisten og SF, også i forbindelse med finanslovdrøftelserne, og vi var glade for, at der var en tilslutning fra tre partier ud over regeringspartierne til det her, og vi har gjort os umage med, at det er ordentligt.

Det har ikke noget med misundelse at gøre, det er ikke noget med, at fordi folk er rige, skal de have en skidt behandling. Tværtimod vil jeg sige: De skal have en klar behandling, og det skal være en behandling, der svarer til den behandling, som andre kan forvente at få. De skal betale den skat, de skal, hverken mere eller mindre, sådan som andre behandles.

Til hr. Flemming Kofod-Svendsen siger jeg tak for tilslutningen, og jeg er parat til, at vi

prøver at kigge på, om der er en særlig problemstilling i forhold til nogle ganske få – det må være meget, meget få, vi taler om – landbrugsejendomme, hvor der er bopælspligt for en hovedaktionær. Jeg kan ikke komme i tanker om andre, men lad os undersøge det, og lad os se, om der er en reel problemstilling dér, vi skal forholde os til.

Hr. Kim Behnke var inde på de mange danskere, der forlader landet. Der kommer lige så mange danskere tilbage hertil. Og hvis nu hr. Kim Behnke kigger i sin udvalgsstak i Skatteudvalget, vil han konstatere, at jeg for ikke ret lang tid siden til Folketingets Skatteudvalg har oversendt en undersøgelse, der er en ajourføring af en tidligere undersøgelse af nogle, der er udvandret og indvandret til henholdsvis Spanien og England – det er vel ikke de to mindst interessante lande – og den dementerer i hvert fald det billede, som hr. Kim Behnke giver. Den tegner nok snarere billedet af, at det i langt større udstrækning er unge mennesker, der rejser ud, måske i forbindelse med uddannelse osv.

Så derfor synes jeg, at hr. Kim Behnke skulle kaste et blik på den undersøgelse, som er ganske grundig, og som er oversendt til Folketingets Skatteudvalg, for ligesom at få ajourført sine formomme og måske få dem ødelagt en lille smule og få skabt en mere sandt billede af, hvordan virkeligheden ser ud. Danmark er faktisk et godt sted at bo i, det er et godt sted at drive virksomhed i. Det er tilsigtet, det er noget, vi gør os umage for, og det er ikke en dårlig behandling af folk, der driver virksomhed. De skal beskattes på lige fod med alle andre, og det er det, der er hensigten med det her forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
20) Første behandling af lovforslag nr. L 238: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove, lov om en arbejdsmarkedsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Ændring af beskatningen af fri bil og bil ydet som udbytte).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
 (Fremsat 29/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Formålet med det fremsatte lovforslag er at skabe større sammenhæng mellem omkostningerne ved selv at eje en bil og ved at få en bil stillet til rådighed af et selskab eller en arbejdsgiver.

På nuværende tidspunkt er der et loft for værdiansættelsen af den frie bil på 450.000 kr. uanset den egentlige anskaffelsessum. Det vil sige, at meget dyre biler over 450.000 kr. beskattes fuldstændig som de biler, der er billigere. Loftet i værdiansættelsen gør, at man i dag maksimalt kan blive beskattet med 112.500 kr. uanset bilens egentlige værdi.

Dette loft foreslås fjernet, sådan at bilen beskattes på et mere reelt grundlag, hvor hele beløbet indgår som baggrund for værdiansættelsen, og det finder vi i Socialdemokratiet fornuftigt og rimeligt. Det er for os at se rimeligt, at beskatningen tager udgangspunkt i den værdi, godet reelt modsvarer for den enkelte.

I stedet indføres der en degressiv beløbsgrænse, hvor der op til de 300.000 kr. beskattes med 25 pct., mens procenten er 20 for det eventuelle resterende beløb. Med de foreslåede regler vil nogle komme til at slippe billigere, nemlig dem, der har en bil til en værdi under 450.000 kr. stillet til rådighed, mens de, der har en bil af højere værdi stillet til rådighed, skal af med noget mere. Målet er som sagt, at beskatningen af firmabiler skal svare til omkostningerne ved at have en privatbil, og derfor er beløbsgrænsen degressiv, da omkostningerne ved at have en mindre bil er relativt højere end ved at have en større.

Samtidig gøres beskatningen med forslaget ens, uanset om den frie bil ydes af selskabet til en ansat eller til en ikkeansat. Her er baggrunden som i det forrige forslag et ønske om, at

udbytte og løn sidestilles. Firmabilen, der stilles til rådighed som en del af udbyttet for en hovedaktionær, beskattes således som B-indkomst.

Socialdemokratiet skal hermed give sin varme støtte til de foreslåede ændringer i det fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Socialdemokratiets ordfører er meget optaget af, at det er den reelle værdi af bilen, der danner basis for beskatningen, og så vil jeg egentlig godt spørge Socialdemokratiets ordfører: Hvorfor fastholder man så en mindstegrænse på 160.000 kr. som beregningsgrundlag for bilens værdi? Det kunne jeg godt tænke mig at spørge den socialdemokratiske ordfører om.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg forstår heller ikke helt den socialdemokratiske ordførers argumentation.

Fru Sandy Brinck siger, at det er beskatningen af den værdi, godet modsvarer for den enkelte, man skal gå efter. Jamen det må da ikke afhænge af, hvad bilen koster, men hvor meget man kører privat i den. Det må da afhænge af, om man kører 5.000 km eller 10.000 km. Det er jo privatmanden, der betaler det, det er jo ikke firmaet. Den synsvinkel har man overhovedet ikke inde i lovforslaget og havde det heller ikke i fru Sandy Brincks tale, og derfor passer tingene ikke sammen.

Forslaget er et udmærket udtryk for misundelsespolitik, og det forstår jeg godt. Men tingene passer altså ikke sammen. Det er ikke værdien, alt efter om den pågældende kører 5.000 km eller 10.000 km, der regnes med. Det er en helt anden værdi, og jeg kan slet ikke forstå, det ikke indgår i den socialdemokratiske ordførers argumentation.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Til fru Mariann Fischer Boel: De 160.000 kr. som bundgrænse er jo valgt, fordi der er nogle grundomkostninger ved at have en bil.

Til hr. Flemming Hansen: Jamen det spørgsmål, hr. Flemming Hansen rejser, er jo grundlæggende for hele systemet, og så er det jo hele systemet, vi skal diskutere. Den diskussion kan vi godt tage, men jeg synes, vi skal tage den i en anden anledning.